

شود. رایج ترین هدف عبارت است از گذر از هرگونه برداشت و ارزیابی شخصی درباره تولیدات هنری به سوی برآشتی برگرفته از طبیعت جهانی از هنر و تجربه هنری. در همین راستا دو رویکرد جایگزین مورد توجه قرار می گیرند: یکی شامل مقایسه هنر در میان فرهنگ هاست و دیگری عبارت است از ارائه چشم اندازی گسترده تر که از آن طریق فلسفه و زیبایی شناسی به کارگرفته می شود که نتیجه آن از هم گسیختگی و تکمیل برداشت های غربی توسط برداشت های شرقی است.

چه کسانی با این اصطلاح سرو کار دارند؟

اندیشمندان حوزه هنر و فلسفه به ویژه فلسفه هنر غالباً با مفهوم زیبایی شناسی بین فرهنگی سر و کار دارند. گاهی موزه داران، هنرمندان و حتی رقصنده ها نیز از این مفهوم برای توضیح کارهایشان بهره می جویند. نهادهای بین المللی که فعالیت هایشان با گفتگوی بین فرهنگی گره خورده ممکن است از این مفهوم بهره گیرند.

ارتباط با گفتگوی بین فرهنگی

هنر به عنوان یکی از عناصر فرهنگ نقش مهمی در گفتگوی بین

زیبایی شناسی بین فرهنگی

نویسنده: رامین حاجیان
فرد

مسئولیت: پژوهشگر مستقل

تعریف

هنگامی که یک اثر هنری به نمایش در می آید می تواند به عنوان محملی به حساب آید که هویت و احساس از طریق آن آشکار می گردد. این امر یک روند یک سویه نیست: هم به طور شخصی و هم جمعی عمل می کند که رویکرد جمعی آن می تواند همچون واسطه ای بین فرهنگی عمل نموده که به آن زیبایی شناسی بین فرهنگی می گویند. این مفهوم که از آن با عناوینی دیگر همچون «زیبایی شناسی قیاسی» یا «زیبایی شناسی فرافرهنگی» نیز یاد می گردد موضوعی بوده که بر مبنای قضاوت مشترک زیبایی شناختی با بهره گیری از همدلی و درک عمیق بشری قرار گرفته است. در زیبایی شناسی بین فرهنگی برداشت های قدیمی زیبایی شناختی مبتنی بر تعاریف غربی به نفع مکاتب دیگر زیبایی شناختی همچون آنهایی که ریشه در اندیشه ها و باورهای کهن شرقی داشته کنار گذاشته می

Center for Intercultural Dialogue Key Concepts in Intercultural Dialogue

مفاهیم کلیدی در گفتگوی بین فرهنگی

و گفتگوی بین فرهنگی. روتردام :
سنس.

وان دن برامبوشه، آ. آ.،
کیمزل، اچ.، & نوت، ان.
(ویراستاران). (2009). زیبایی
شناسی بین فرهنگی: چشم اندازی
جهانی. دوردشت: اسپرینگر

ساستری، پی. اس. (1978). شرق و
غرب در نظریه هنر کوماراسوامی.
نشریه ادبیات و زیبایی شناسی
تطبیقی، 1 (1)، 1-11.

فرهنگی بازی می کند. هنر در
همه فرهنگ ها وجود داشته و از
این رو می تواند به عنوان
ابزاری برای تسهیل گفتگوی بین
فرهنگی مورد استفاده قرار
گیرد. هنر نه تنها گفتگوی بین
اشخاص با ندای درونی خویش بوده
بلکه گفتگویی با «دیگری» هم به
حساب می آید. این «دیگری»
محدود به مردمی از یک حوزه
فرهنگی نیست بلکه «دیگری هایی»
از دوردست را نیز که در پی
ترجمان و فراگیری زبان یک اثر
هنری و پیوستن به گفتگوی
مربوطه بوده دربرمی گیرد.

آنچه می ماند

قدرت زیبایی شناسی بین فرهنگی
در سال های اخیر با آشکار شدن
اهمیت ساختاری گفتگوی بین
فرهنگی مورد تأکید قرار گرفته
است. رشد سریع جهانی شدن از یک
سو و افتراق و ناهمگنی از سوی
دیگر نیازمند فهم از آثار هنری
غیربومی با در نظر گرفتن مبانی و
ارزش های مشترک زیبایی شناختی
بوده و در عین حال نیازمند فهم
رویکردهای متفاوتی است که از
سوی مردم فرهنگ های گوناگون
ابراز می گردد.

منابع

کونچالوز، اس.، & ماجهانوویچ،
اس. (ویراستاران). (2016). هنر